

Nr 103

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 19 juni 1942 (nr 429) om hyresreglering m. m., m. m.; given Stockholms slott den 26 mars 1965

Under åberopande av bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed jämlikt 87 § regeringsformen föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till

1) lag angående fortsatt giltighet av lagen den 19 juni 1942 (nr 429) om hyresreglering m. m.;

2) lag angående fortsatt giltighet av lagen den 19 juni 1942 (nr 430) om kontroll av upplåtelse och överlåtelse av bostadsrätt m. m.;

3) lag angående fortsatt giltighet av lagen den 7 december 1956 (nr 568) om rätt i vissa fall för hyresgäst till nytt hyresavtal;

4) lag angående fortsatt giltighet av lagen den 15 maj 1959 (nr 157) med särskilda bestämmelser om makars gemensamma bostad.

GUSTAF ADOLF

Herman Kling

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås fortsatt giltighet för lagstiftningen om hyresreglering till utgången av år 1966.

Förslag
till
Lag
angående fortsatt giltighet av lagen den 19 juni 1942 (nr 429)
om hyresreglering m. m.

Härigenom förordnas, att lagen den 19 juni 1942 om hyresreglering m. m., vilken enligt lag den 31 maj 1963 (nr 163) gäller till och med den 31 december 1965, skall äga fortsatt giltighet till och med den 31 december 1966.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1965.

Har hyresvärd, utan att hyresrätten är förverkad, före den 1 juli 1965 uppsagt hyresavtal till upphörande efter den 31 december 1965, må framställning som sägs i 7 § göras senast den 14 juli 1965 eller, om hyresvärden icke före den 1 i sistnämnda månad tydligt meddelat, att han ej önskar låta hyresgästen kvarbo, inom fjorton dagar efter det hyresvärden lämnat hyresgästen sådant meddelande.

Har hyresvärd före den 1 juli 1965 lämnat meddelande som sägs i 8 a § femte stycket om att hyresförhållande skall upphöra efter den 31 december 1965, må framställning enligt samma paragraf göras senast den 14 juli 1965.

Förslag
till
Lag
angående fortsatt giltighet av lagen den 19 juni 1942 (nr 430) om kontroll
av upplåtelse och överlåtelse av bostadsrätt m. m.

Härigenom förordnas, att lagen den 19 juni 1942 om kontroll av upplåtelse och överlåtelse av bostadsrätt m. m., vilken enligt lag den 31 maj 1963 (nr 164) gäller till och med den 31 december 1965, skall äga fortsatt giltighet till och med den 31 december 1966.

Förslag

till

Lag

angående fortsatt giltighet av lagen den 7 december 1956 (nr 568) om rätt i vissa fall för hyresgäst till nytt hyresavtal

Härigenom förordnas, att lagen den 7 december 1956 om rätt i vissa fall för hyresgäst till nytt hyresavtal, vilken enligt lag den 31 maj 1963 (nr 165) gäller till och med den 31 december 1965, skall äga fortsatt giltighet till och med den 31 december 1966.

Förslag

till

Lag

angående fortsatt giltighet av lagen den 15 maj 1959 (nr 157) med särskilda bestämmelser om makars gemensamma bostad

Härigenom förordnas, att lagen den 15 maj 1959 med särskilda bestämmelser om makars gemensamma bostad, vilken enligt lag den 31 maj 1963 (nr 166) gäller till och med den 31 december 1965, skall äga fortsatt giltighet till och med den 31 december 1966.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementensärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet på Stockholms slott den 19 mars 1965.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÅNG, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, JOHANSSON, HERMANSSON, HOLMQVIST, ASPLING, PALME, SVEN-ERIC NILSSON.

Efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter anmäler chefen för justitiedepartementet, statsrådet Kling, fråga om *förlängning av hyresregleringen m. m.* och anför.

Statens hyresråd har i skrivelse den 9 november 1964 hemställt att lagen den 19 juni 1942 (nr 429) om hyresreglering m. m. (hyresregleringslagen; ändrad senast 1963: 163) och lagen samma dag (nr 430) om kontroll av upplåtelse och överlåtelse av bostadsrätt m. m. (bostadsrättskontrollagen; ändrad senast 1953: 207), vilka lagar gäller till och med den 31 december 1965, erhåller fortsatt giltighet till och med den 31 december 1966.

Över framställningen har efter remiss yttranden avgivits av bostadsstyrelsen, hyreslagstiftningssakkunniga, Sveriges fastighetsägareförbund och Hyresgästernas riksförbund.

Gällande bestämmelser

Hyresregleringslagen innehåller bestämmelser om begränsning av hyrans storlek och om tvångsförlängning av hyresavtal jämte vissa andra bestämmelser. Lagen äger tillämpning i varje stad, köping eller municipalsamhälle som vid 1942 års ingång hade minst 2 000 invånare, om icke Kungl. Maj:t förordnar annorlunda. Den är tillämplig också i annan tätbebyggd ort som Kungl. Maj:t bestämmer.

För lägenhet, som är avsedd att helt eller till väsentlig del nyttjas till bostad och ej uthyres i möblerat skick, regleras hyran enligt bestämmelser i 3—5 §§. Detsamma gäller lägenhet, som icke är avsedd att helt eller till väsentlig del nyttjas till bostad, om ej hyran den 1 januari 1942 var fastställd att utgå med växlande belopp för skilda tider. I fråga om annan lägenhet gäller enligt 6 § att, om lägenheten är uthyrd mot en hyra som är avsevärt högre än lägenhetens beskaffenhet och övriga omständigheter föranleder, hyresnämnden äger nedsätta hyran efter vad som finnes skäligt; nämnden

äger därvid föreskriva att lägenheten skall vara underkastad bestämmelserna i 3—5 §§.

Enligt 3 § första stycket må hyresvärden icke mottaga, träffa avtal om eller begära högre hyra än som motsvarar den för lägenheten tillåtna grundhyran, om ej annat föranleds av vad som särskilt stadgas i lagen. För lägenhet, som färdigställd före den 1 januari 1942 och som var uthyrd vid denna tidpunkt, anses såsom grundhyra det hyresbelopp som lägenheten då betingade. Var lägenheten ej uthyrd vid denna tid, fastställs grundhyran efter hyresläget vid samma tid. Enligt 3 § andra stycket äger hyresnämnd under vissa förutsättningar höja eller sänka grundhyran för en lägenhet. Var hyran den 1 januari 1942 avsevärt lägre än hyran för jämförliga lägenheter eller har lägenhetens värde avsevärt ökats genom ombyggnads- eller ändringsarbete eller föreligger för visst fall annat skäl av därmed jämförlig betydelse, må hyresnämnden sålunda på framställning av hyresvärden höja grundhyran till det belopp som föranleds därav. Har ombyggnads- eller ändringsarbete eller åtgärd av därmed jämförlig betydelse bekostats av hyresgästen, må grundhyran i anledning därav höjas endast om särskilda skäl är därtill. Sänkning av grundhyra kan förekomma, om lägenheten den 1 januari 1942 betingade en hyra som i avsevärd mån översteg hyran för jämförliga lägenheter eller om lägenhetens skick avsevärt försämrats eller om hyresgäst tillkommande förmåner påtagligt inskränkts. Enligt 3 § tredje stycket medför höjning av grundhyra ej ändring av gällande hyresavtal. Nedsättning av grundhyra skall däremot lända till efterrättelse, oavsett vad parterna avtalat. Utöver grundhyran må hyresvärden enligt 4 § avtala om skäligen ersättning för lägenhetens uppvärmning och förseende med varmvatten eller, om gottgörelse därför ingår i grundhyran, för den ökade kostnad, som för sådant ändamål åsamkas hyresvärden. Detsamma gäller beträffande sådan ökning av avgifter för vatten och avlopp, som inträtt efter den 1 juli 1955. I 5 § meddelas bestämmelser om Kungl. Maj:ts rätt att tilllåta generell hyreshöjning. Förutsättningen är, att detta finnes påkallat till följd av ökade omkostnader för fastighetsförvaltning i viss kommun. Kungl. Maj:t eller, efter Kungl. Maj:ts bemyndigande, hyresrådet äger då medge, att avtal må för tid som anges i beslutet träffas om hyreshöjning utöver grundhyran.

Hyresregleringslagens bestämmelser om reglering av hyran äger, efter ändring den 7 december 1956 (nr 565) i lagens 26 §, icke tillämpning på upplåtelse av lägenhet i hyresvärden tillhörigt hus, för vilket utgått sådant statligt lån som är förenat med villkor om begränsning av rätten att uttaga hyra och slutligt beviljats efter den 31 december 1956 samt icke uppsagts till betalning. Efter ytterligare ändring den 6 juni 1957 (nr 233) i 26 § är bestämmelserna från ingången av år 1958 icke heller tillämpliga på upplåtelse i första hand av lägenhet i sådant av kommun eller av kommunalt eller därmed jämställt bostadsföretag förvaltad hus, som Kungl. Maj:t bestämmer. Med stöd av detta bemyndigande har Kungl. Maj:t genom kungö-

relse den 5 oktober 1962 (nr 543) förordnat, att från lagens reglering av hyran skall undantagas upplåtelse i första hand av lägenhet i hus, som förvaltas av landstingskommun, borgerlig primärkommun eller municipalsamhälle eller av företag som enligt vissa angivna kungörelser om bostadslån m. m. erkänts såsom allmännyttigt eller jämställt med kommun eller av annat bostadsföretag, i vilket landstingskommun eller borgerlig primärkommun äger ett bestämmande inflytande och som arbetar utan enskilt vinstsyfte. Efter tillägg den 2 juni 1961 (nr 213) till 26 § är hyresregleringslagens bestämmelser om hyreskontroll inte heller tillämpliga på statlig myndighets upplåtelse av lägenhet, som är avsedd att helt eller till väsentlig del nyttjas till bostad.

Om hyresvärd, utan att hyresrätten är förverkad, uppsäger hyresavtal, äger hyresnämnden enligt 7 § på framställning av hyresgästen förklara uppsägningen ogiltig, om den finnes strida mot god sed i hyresförhållanden eller eljest vara obillig. Med hyresgästens samtycke kan nämnden även förlänga hyresförhållandet mot den hyra som hyresvärden enligt vad tidigare sagts äger betinga sig och på de villkor i övrigt som finnes skäligen. I det fall, att hyresavtal är slutet på bestämd tid utan förbehåll om uppsägning och hyresvärden mot hyresgästens önskan att behålla lägenheten vägrar att förlänga hyresförhållandet, äger hyresnämnden vidare enligt 8 § förlänga detta. Slutligen finns i 8 a § bestämmelser om rätt för medhyresgäst eller make att övertaga lägenhet i vissa fall.

Såsom ett komplement till hyresregleringslagen har genom *bostadsrättskontrollagen* införts reglering av lägenhetsförvärv, som grundats på bostadsrätt och andra former av bostadskooperation. Lagen äger tillämpning i ort, där hyresregleringslagen gäller. Till hyresregleringslagen ansluter sig även *lagen den 15 maj 1959 (nr 157) med särskilda bestämmelser om makars gemensamma bostad*. Denna lag, vilken liksom hyresregleringslagen och bostadsrättskontrollagen gäller till och med den 31 december 1965, innehåller bl. a. bestämmelser om rätt för make att vid bodelning i anledning av hemskillnad, äktenskapsskillnad eller återgång av äktenskap på sin lott erhålla hyresrätt eller bostadsrätt, som tillkommer makarna eller endera av dem, samt om motsvarande rätt vid makes död för den efterlevande maken.

För att möjliggöra en avveckling av hyresregleringen har genom lagändring, som trätt i kraft den 1 januari 1957, befogenhet tillagts Kungl. Maj:t att bringa hyresregleringen att upphöra i ort eller del av ort, där läget på bostadsmarknaden icke kräver fast reglering. Kungl. Maj:t äger vidare, efter lagändring som trätt i kraft den 1 januari 1958, bestämma att lagen i den ort där den gäller skall äga tillämpning endast i fråga om visst eller vissa slag av lägenheter. Vidare gäller från den 1 januari 1957 *lagen den 7 december 1956 (nr 567) med vissa bestämmelser som skola iakttagas sedan hyresregleringen upphört*. Denna lag innehåller vissa bestämmelser för lösende av de övergångsproblem som kan uppkomma vid avveckling av hyres-

regleringen. *Lagen den 7 december 1956 (nr 568) om rätt i vissa fall för hyresgäst till nytt hyresavtal*, i fortsättningen kallad besittningsskyddslagen, vilken gäller till och med den 31 december 1965, innehåller dels regler om besittningsskydd för hyresgäst motsvarande bestämmelserna i 7, 8 och 8 a §§ hyresregleringslagen, dels regler om bestämmande av hyresvillkoren, innebärande bl. a. att om parterna ej kan enas domstol skall ge tvingande föreskrifter därom. Besittningsskyddslagen skall med vissa undantag tillämpas på de orter där hyresregleringslagens bestämmelser om uppsägningskydd icke gäller. Undantagna från lagens tillämpning är fall då lägenhet upplåtits till bostad i en- eller tvåfamiljshus eller till bostad i möblerat skick eller då fråga är om upplåtelse från hyresgästs sida av del i förhyrd bostad.

Kungl. Maj:t har uppdragit åt hyresrådet att efter utredning rörande hyresläget till Kungl. Maj:t avge de förslag till hyresregleringens avskaffande, vartill utredningen kan ge anledning. Efter utredning i denna ordning har genom beslut av Kungl. Maj:t hyresregleringslagstiftningen helt upphört att gälla i sammanlagt 306 kommuner och orter. Lagstiftningen har vidare upphört att gälla i samtliga kommuner beträffande garage, i 282 kommuner och orter beträffande övriga lägenheter, som uthyres för annat ändamål än bostad, samt i 298 kommuner och orter beträffande lägenheter, som uthyres i möblerat skick.

Hyresrådets framställning

Hyresrådet erinrar i sin skrivelse den 9 november 1964 om att, sedan hyresrådet senast gjorde framställning om hyresregleringslagstiftningens förlängning, Kungl. Maj:t förordnat om ytterligare såväl regional som kategorimässig avveckling av hyresregleringen. Det har skett genom särskilda beslut åren 1962, 1963 och 1964. I syfte att undersöka förutsättningarna för ytterligare avveckling av hyresregleringen har hyresrådet hemställt om utredning rörande läget på hyresmarknaden från fullmäktige i samtliga de kommuner där lagstiftningen fortfarande gäller. Hyresrådet avser att efter genomgång av den sålunda infordrade utredningen under våren 1965 avge förslag angående ytterligare avveckling av hyresregleringen.

Hyresrådet hänvisar i sin skrivelse till undersökningar rörande bostadsmarknadsläget under åren 1962—1964, som företagits inom bostadsstyrelsen och varav framgår, att antalet bostadssökande under de senaste åren stigit relativt kraftigt både i fråga om sådana som innehar egen lägenhet men önskar annan och beträffande sådana som är utan egen lägenhet. Med hänsyn till att någon förbättring av bostadsmarknadsläget, i allt fall såvitt avser större orter, icke inträtt finner hyresrådet en förlängning av hyresregleringslagstiftningens giltighet efter den 31 december 1965 icke kunna underlätas.

Hyresrådet anför vidare.

I skrivelse den 26 november 1962, vari hyresrådet hemställde att hyresregleringslagstiftningen skulle givas förlängd giltighet till och med den 31 december 1965, föreslog rådet tillika att möjligheterna till en omläggning av hyreskontrollen i enlighet med vissa av rådet i skrivelsen närmare angivna riktlinjer skulle utredas. Efter av Kungl. Maj:t den 26 april 1963 givet be- myndigande har också sakkunniga tillkallats för att utreda den fortsatta hyresregleringslagstiftningen och därvid även överväga vad hyresrådet i nyssnämnda skrivelse anfört.

Enligt vad hyresrådet under hand inhämtat har de sakkunnigas arbete ännu icke fortskridit så långt att tidpunkten för framläggandet av deras förslag kan angivas. Uteslutet är emellertid icke att de sakkunnigas betän- kande kan föreligga i sådan tid att ett på detsamma grundat förslag skulle kunna föreläggas 1966 års riksdag. Med hänsyn härtill finner hyresrådet lämpligt att lagstiftningen denna gång förlänges med ett år utöver nuva- rande giltighetstid.

På grund av vad sålunda anförts hemställer hyresrådet, att hyresregle- ringslagen och bostadsrättskontrollagen ges förlängd giltighetstid till och med den 31 december 1966. Hyresrådet anför vidare, att vid bifall till för- slaget om förlängning av hyresregleringen även besittningsskyddslagen och lagen med särskilda bestämmelser om makars gemensamma bostad torde böra erhålla förlängd giltighet.

Remissyttrandena

Hyresrådets förslag har tillstyrkts eller lämnats utan erinran i samtliga remissyttrandena. *Sveriges fastighetsägareförbund* anmärker i sitt yttrande, att resultatet av hittills företagna åtgärder för hyresregleringens avveckling måste betecknas som tämligen blygsamt och förordar en betydligt snabbare avvecklingstakt än den hittillsvarande. Som förbundet framhållit i motsva- rande lagstiftningsärende år 1963 är enligt förbundet en avveckling av hyres- regleringen efter en bestämd tidsplan den bästa vägen till en fri hyres- marknad. Då emellertid hyreslagstiftningssakkunniga inom en nära fram- tid förmodas framlägga förslag till ändrad hyreslagstiftning innebärande fri hyressättning och hyresrådets förslag endast avser en ettårig förläng- ning, vill förbundet icke nu motsätta sig att hyresregleringslagstiftningen förlängs på föreslagen tid. Förbundet hemställer dock, att i samband med förlängningen beslut fattas om att hyresregleringen helt upphävs i orter med mindre invånarantal än 40 000 och att de kommersiella lägenheterna friställs i hela landet.

Departementschefen

Sedan år 1956 pågår en successiv avveckling av hyresregleringen. Sålunda har efter ändringar i hyresregleringslagen från lagens bestämmelser om hy- reskontroll undantagits dels upplåtelse av lägenhet i hyresvärden tillhörigt

hus, för vilket utgått sådant statligt lån som är förenat med villkor om begränsning av rätten att uttaga hyra och slutligt beviljats efter den 31 december 1956 samt icke uppsagts till betalning, dels upplåtelse i första hand av lägenhet i hus, som förvaltas av landstingskommun, borgerlig primärkommun eller municipalsamhälle eller av allmännyttigt bostadsföretag eller av företag som jämställts med kommun eller av annat bostadsföretag, i vilket landstingskommun eller borgerlig primärkommun äger ett bestämmande inflytande och som arbetar utan enskilt vinstsyfte, och dels upplåtelse av bostadslägenhet som förvaltas av staten. Vidare har genom beslut av Kungl. Maj:t vid olika tillfällen såväl en ytterligare kategorimässig som en regional avveckling av hyresregleringen skett. Senast har genom beslut den 29 oktober och den 11 december 1964 hyresregleringen från och med den 2 mars 1965 upphävts helt i 40 orter. Efter denna avveckling gäller hyresregleringen i fråga om bostäder i 169 orter. För möblerade rum gäller regleringen i endast 8 av dessa orter. Regleringen är helt upphävd beträffande garage. För andra lokaler än garage, d. v. s. huvudsakligen butiks- och kontorslokaler, är regleringen kvar i endast 16 orter.

Folkmängden i de 169 orter, som fr. o. m. den 2 mars 1965 fortfarande har hyresreglering för bostäder, kan uppskattas till icke fullt 4,4 milj., d. v. s. c:a 58 % av rikets hela folkmängd. Att märka är dock bl. a., att lägenheter i kommunägda hus i dessa orter är undantagna från varje form av hyresreglering och att lägenheter i privata hus, som tillkommit under de senaste åtta åren, i det stora flertalet fall ej är underkastade hyresregleringslagen utan faller under den hyreskontroll som utövas av den lånebeviljande myndigheten.

Som framgår av hyresrådets skrivelse tillkallades i maj 1963 sakkunniga för utredning om förenkling av hyreskontrollen och utformning av besittningsskyddet för hyresgäst inom ramen för den allmänna hyreslagstiftningen. Syftet med hyreslagstiftningssakkunnigas uppdrag kan i huvudsak sägas vara att hyresregleringen i sin nuvarande form skall upphöra att gälla och att erforderliga lagregler om förhållandet mellan parterna på hyresmarknaden skall om möjligt samlas i en allmän hyreslag, som förenar principiell avtalsfrihet på marknaden med ett effektivt besittningsskydd för hyresgästerna, innefattande möjlighet att ingripa mot oskäligen hyror. I direktiven för de sakkunniga framhöll jag, att utredningen borde bedrivas med all den skyndsamhet som omständigheterna medgav. Den utveckling som ägt rum sedan de sakkunniga tillkallades har givit ökad vikt åt önskemålet om skyndsamhet i utredningsarbetet. Samtidigt som en förbättrad jämvikt på bostadsmarknaden har inträtt på åtskilliga mindre och medelstora orter — varigenom hyresregleringen kunnat avvecklas regionalt — synes efterfrågeöverskottet ha ökat på bostadsmarknaden i de största och mest expansiva regionerna. Samtidigt har kostnadsutvecklingen för de under senare år byggda husen medfört en tendens till skärpt hyressplittring.

Därmed torde också andra med hyresregleringen förenade olägenheter ha accentuerats. Som exempel härpå kan anföras den bristande rörligheten på bostadsmarknaden, de orättvisor olika hyresgäster emellan som följer av hyressplittringen och svårigheterna att åstadkomma en ändamålsenlig fördelning av bostadsbeståndet. Under den senaste tiden har uppmärksamheten även riktats mot en annan företeelse, som anses ha samband med hyresregleringen, nämligen rivningen av hus som inte är saneringsmogna från teknisk synpunkt.

Hyreslagstiftningssakkunniga beräknar att kunna slutföra sitt uppdrag under år 1965. Det är min förhoppning att detta skall ske så tidigt, att efter erforderlig remissbehandling på grundval av detta utredningsarbete förslag till ny lagstiftning i dessa ämnen skall kunna föreläggas riksdagen under år 1966. I avbidan härpå bör gällande hyresregleringslagstiftning i enlighet med hyresrådets hemställan förlängas till och med den 31 december 1966. Liksom vid föregående förlängningstillfällen torde till den lag som innefattar bestämmelse om förlängning av hyresregleringslagen böra fogas övergångsbestämmelser av innebörd, att i vissa fall ansökan om förlängning av hyresförhållande eller övertagande av hyresrätt, som avser tid efter lagens hittillsvarande giltighetstid, må göras inom viss kortare tid efter det förlängningslagen trätt i kraft.

Besittningsskyddslagen liksom även lagen med särskilda bestämmelser om makars gemensamma bostad bör samtidigt få förlängd giltighet till och med utgången av år 1966.

Erfarenheterna av den regionala och kategorimässiga avveckling som skett har, såvitt hittills kunnat bedömas, i stort sett varit goda. Detta innebär dock ej, att det är möjligt att — såsom föreslagits av fastighetsägareförbundet — nu utan särskild prövning avveckla hyresregleringen i samtliga städer med mindre än 40 000 invånare och, såvitt angår butiks- och kontorslokaler, förordna om avveckling för hela riket. Den kategorimässiga och regionala avveckling av hyresregleringen som pågår sedan några år bör fortgå enligt de av 1961 års riksdag godtagna riktlinjerna. Dessa innebär, att avvecklingen grundas på ingående utredning angående förhållandena på respektive orters hyresmarknad. Härvid bör hänsyn tas till vederbörande kommunala myndighets bedömning. Detta bör emellertid inte hindra att hyresregleringen på en ort avvecklas mot de kommunala myndigheternas uttalade önskemål, om det är uppenbart att hyresmarknadsläget inte längre motiverar dess bibehållande. Riktpunkten bör vara att avvecklingen bedrivs så skyndsamt som möjligt utan att olägenheter uppstår på hyresmarknaden. Skulle den nya lagstiftning om vilken jag tidigare talat bli försenad och till följd därav hyresregleringslagens giltighetstid behöva förlängas ytterligare, kan avvecklingsfrågan komma i ett annat läge. Det kan då finnas anledning att överväga en snabbare regional avveckling eller andra därmed jämförbara åtgärder.

Hemställan

I enlighet med vad jag nu anfört har inom justitiedepartementet upprättats förslag till

1) lag angående fortsatt giltighet av lagen den 19 juni 1942 (nr 429) om hyresreglering m. m.;

2) lag angående fortsatt giltighet av lagen den 19 juni 1942 (nr 430) om kontroll av upplåtelse och överlåtelse av bostadsrätt m. m.;

3) lag angående fortsatt giltighet av lagen den 7 december 1956 (nr 568) om rätt i vissa fall för hyresgäst till nytt hyresavtal; samt

4) lag angående fortsatt giltighet av lagen den 15 maj 1959 (nr 157) med särskilda bestämmelser om makars gemensamma bostad.

Förslagen torde få fogas till statsrådsprotokollet i detta ärende som bilaga¹.

Föredraganden hemställer, att lagrådets utlåtande över lagförslagen måtte för det i 87 § regeringsformen angivna ändamålet inhämtas genom utdrag av protokollet.

Vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

Birgitta Liljefors

¹ Bilagan, som är likalydande med de vid propositionen fogade lagförslagen, har uteslutits här.

Utdrag av protokoll, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd den 26 mars 1965.

N ä r v a r a n d e:

justitierådet HAGBERGH,
regeringsrådet WILKENS,
justitieråden RIBEN,
BERGSTEN.

Enligt lagrådet den 26 mars 1965 tillhandakommet utdrag av protokoll över justitiedepartementens ärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 19 mars 1965, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtan- de skulle för det i 87 § regeringsformen angivna ändamålet inhämtas över upprättade förslag till 1) *lag angående fortsatt giltighet av lagen den 19 juni 1942 (nr 429) om hyresreglering m. m.*; 2) *lag angående fortsatt giltighet av lagen den 19 juni 1942 (nr 430) om kontroll av upplåtelse och överlåtelse av bostadsrätt m. m.*; 3) *lag angående fortsatt giltighet av lagen den 7 december 1956 (nr 568) om rätt i vissa fall för hyresgäst till nytt hyresavtal; samt 4) lag angående fortsatt giltighet av lagen den 15 maj 1959 (nr 157) med särskilda bestämmelser om makars gemensamma bostad.*

Förslagen, som finnas bilagda detta protokoll, föredrogos inför lagrådet av tillförordnade lagbyråchefen O. Höglund.

Lagrådet lämnade förslagen utan erinran.

Ur protokollet:
Stig Granqvist

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet på Stockholms slott den 26 mars 1965.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LANGE, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, HERMANSSON, ASPLING, PALME, SVEN-ERIC NILSSON.

Efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter anmäler chefen för justitiedepartementet, statsrådet Kling, lagrådets denna dag avgivna utlåtande över de till lagrådet den 19 mars 1965 remitterade förslagen till

1) lag angående fortsatt giltighet av lagen den 19 juni 1942 (nr 429) om hyresreglering m. m.;

2) lag angående fortsatt giltighet av lagen den 19 juni 1942 (nr 430) om kontroll av upplåtelse och överlåtelse av bostadsrätt m. m.;

3) lag angående fortsatt giltighet av lagen den 7 december 1956 (nr 568) om rätt i vissa fall för hyresgäst till nytt hyresavtal;

4) lag angående fortsatt giltighet av lagen den 15 maj 1959 (nr 157) med särskilda bestämmelser om makars gemensamma bostad.

Föredraganden hemställer, att lagförslagen, som av lagrådet lämnats utan erinran, måtte jämlikt 87 § regeringsformen genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Martti Heino